

Вноситься
Кабінетом Міністрів України

Д. ШМИГАЛЬ

ЗАКОН УКРАЇНИ

«Про внесення змін до Кримінального кодексу України та Кримінального процесуального кодексу України щодо підвищення ефективності укладення угод про визнання винуватості»

Верховна Рада України п о с т а н о в л я є:

I. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. У Кримінальному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 25–26, ст. 131):

1) у статті 53:

у частині третій слово «лише» виключити;

доповнити новим абзацом другим такого змісту:

«Виключно щодо корупційних правопорушень, правопорушень, пов'язаних з корупцією, суд може ухвалити вирок, яким затверджує угоду про визнання винуватості і призначити узгоджене сторонами додаткове покарання у виді штрафу, у випадках коли таке покарання не передбачено в санкції статті (санкції частини статті) Особливої частини цього Кодексу. Розмір штрафу визначається в залежності від ступеню тяжкості вчиненого правопорушення відповідно до класифікації кримінальних правопорушень, визначеної статтею 12 цього Кодексу.»;

2) у статті 65:

у частині третій після цифр «69» доповнити знаком і цифрами «, 69²»;

у частині п'ятій слово «вини» замінити словом «винуватості»;

3) доповнити новою статтею 69² такого змісту:

«Стаття 69². Призначення більш м'якого покарання, ніж передбачено законом, за наслідками укладання угоди про визнання винуватості

1. У кримінальних провадженнях щодо корупційних правопорушень, правопорушень, пов'язаних з корупцією за умови повного або часткового (з урахуванням характеру та ступеня участі особи у вчиненні злочину) відшкодування підозрюваним або обвинуваченим, який не є організатором кримінального правопорушення, завданого збитку або заподіяної шкоди (якщо такі збитки або шкода були завдані) та/або викриття підозрюваним, обвинуваченим іншої особи у вчиненні злочину, віднесеного до підслідності Національного антикорупційного бюро України, якщо інформація щодо вчинення такою особою злочину буде підтверджена доказами, суд може ухвалити рішення про затвердження угоди про визнання винуватості, у випадку, якщо сторонами узгоджено покарання у виді позбавлення волі нижче від найнижчої межі встановленої в санкції статті (частини статті) Особливої частини цього Кодексу.

2. У разі призначення покарання нижче від найнижчої межі за наслідками укладення угоди про визнання винуватості у кримінальних провадженнях щодо корупційних правопорушень, правопорушень, пов'язаних з корупцією, особа не може бути звільнена від відбування покарання з випробуванням, на підставі статті 75 цього Кодексу.»;

4) у статті 75:

частину першу доповнити новим абзацом другим такого змісту:

«Обмеження щодо застосування звільнення від відбування покарання з випробуванням, передбачені в частині першій цієї статті, не застосовуються у випадках, передбачених частиною другою цієї статті.»;

у частині другій слово «вини» замінити словом «винуватості»;

частину другу доповнити абзацом другим такого змісту:

«У кримінальних провадженнях щодо корупційних правопорушень, правопорушень, пов'язаних з корупцією суд приймає рішення про звільнення від відбування покарання з випробуванням у випадку затвердження угоди про визнання винуватості, якщо сторонами угоди узгоджено звільнення від відбування покарання у виді позбавлення волі на строк не більше восьми років або іншого більш м'якого покарання з випробуванням.»;

частину четверту після слів «трьох років.» доповнити словами «, а у випадку затвердження угоди про визнання винуватості у кримінальних провадженнях щодо корупційних правопорушень, правопорушень, пов'язаних з корупцією - тривалістю від двох років до шести років.»;

5) статтю 77 після слів «класу.» доповнити словами «та конфіскації майна.»;

б) статтю 89 доповнити новим пунктом 1¹ такого змісту:

«1¹) особи, звільнені від відбування покарання на підставі абзацу другого частини другої статті 75 цього Кодексу, якщо вони протягом шести років з моменту проголошення вироку суду, не вчинять нового кримінального правопорушення. Якщо строк додаткового покарання перевищує тривалість іспитового строку, особа визнається такою, що не має судимості, після відбуття цього додаткового покарання.».

2. У Кримінальному процесуальному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., № 9–13, ст. 88):

1) у статті 469:

частину четверту доповнити новим пунктом 2¹ такого змісту:

«2¹) особливо тяжких злочинів, віднесених до підслідності Національного антикорупційного бюро України, за умови повного або часткового (з урахуванням характеру та ступеня участі особи у вчиненні злочину) відшкодування підозрюваним або обвинуваченим, який не є організатором кримінального правопорушення, завданого збитку або заподіяної шкоди(якщо такі збитки або шкода були завдані);»;

пункт третій частини четвертої доповнити новим абзацом три такого змісту:

«Укладення угоди про визнання винуватості між прокурором та підозрюваним чи обвинуваченим щодо тяжкого, особливо тяжкого злочину, віднесеного до підслідності Національного антикорупційного бюро України, здійснюється:

1) у кримінальному провадженні щодо тяжкого злочину – за погодженням із заступником Генерального прокурора – керівником Спеціалізованої антикорупційної прокуратури (виконувачем обов'язків керівника Спеціалізованої антикорупційної прокуратури) або заступником керівника Спеціалізованої антикорупційної прокуратури;

у кримінальному провадженні щодо особливо тяжкого злочину – за погодженням із заступником Генерального прокурора – керівником Спеціалізованої антикорупційної прокуратури (виконувачем обов'язків керівника Спеціалізованої антикорупційної прокуратури).»;

2) у статті 474:

частину сьому доповнити новим абзацом дев'ятим такого змісту:

«Якщо угоди досягнуто під час досудового розслідування, однак судом у затвердженні угоди про визнання винуватості було відмовлено, судово

провадження може бути продовжено у загальному порядку у разі, якщо сторони кримінального провадження проти цього не заперечують.»;

доповнити новою частиною восьмою такого змісту:

«8. До моменту видалення суду до нарадчої кімнати, сторони угоди мають право внести зміни до укладеної угоди.

Повторне звернення з угодою в одному кримінальному провадженні допускається одноразово у разі усунення підстав, на основі яких суд відмовив у затвердженні такої угоди. У разі повторної відмови судом у затвердженні угоди наступне звернення з угодою у цьому кримінальному провадженні не допускається».

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України:

1) привести власні нормативно-правові акти у відповідність до цього Закону;

2) забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність до цього Закону.

**Голова
Верховної Ради України**

Руслан СТЕФАНЧУК